

FOAIA DE DUMINECĂ

A DIARULUI „DREPTATEA”.

Editor: **Dr. Cornel Diaconovich.**Redactor responsabil: **Dr. Valeriu Branisce.**

Intâmplări de preste săptămână.

Lucrurile mai însemnate întâmplare în săptămâna trecută sunt următoarele:

Proiectele de legi jidovești sau păgâne precum le numesc unii, sau așa numitele reforme bisericesti, hotărâte din partea dietei de la Budapesta, au ajuns în zilele trecute la desbatere și în casa magnaților din Budapesta.

În casa magnaților nu sunt deputați aleși, ci acolo șed toți episcopii și capii bisericelor creștine, foarte mulți prinți, grofi și baroni și unii membri numiți de monarhul.

Maioritatea casei magnaților nu este de o părere cu majoritatea din dietă. Acești fruntași ai țării și ai averii nu doresc acele legi păgâne.

Aceasta s'a adevărit prin desbaterile din zilele aceste. Stăpânirea țării adică cerea ca casa magnaților încă se mai voteze două legi din cele păgâne. Anume legile prin cari se spună, că legea jidovească este asemenea ca și cea creștinească și că are aceleași drepturi ca și cea creștină în toate privințele; eară prin legea a doua se spună, că fie-care om își poate schimba și muta legea când și după cum îi place, adică se poată face cu legea cum ar face cu o căbăniță și dacă chiar vră apoi se poată trăi în țară și în lume cum îi place lui fără de nici o lege sau religie.

În casa magnaților însă n'au fost așa mulți pretini de silă sau de voiă bună ca cum au fost în dietă.

Guvernul a avut o grea luptă cu magnații. Desbaterile au fost aspre. Foarte mulți au arătat cât de rele și de stricăcioase pentru țară și pentru popor sunt acele legi desbrăcate de sfințenie și de credință.

Metropolitul român de la Sibiu și episcopii români de la Arad și de la Caransebeș încă au ținut vorbiri sâmburoase contra acelor proiecte de legi. Eară episcopii români de la Oradea-mare, Gherla și Lugoj au votat în rënd cu ceilalți episcopi contra acelor proiecte de legi.

În sfârșit guvernul a pierdut de astădată în casa magnaților și planurile sale despre primirea legii jidovești și despre libera schimbare a religiei nu s'au primit, ci s'au respins cu mare majoritate de voturi.

Se crede că acum stăpânirea nu va încerca eară curând împlinirea poftelor sale respinse cu atâta energie. —

Procesul de presă ce era să se țină aici în 11 Octomvre n. a. c. contra „Dreptății” și „Foaiei de Duminecă” nu se va țină, ci s'a amânat pe un timp nehotărât, pentru că acuzatul redactor Domnul Dr. Valeriu Branisce este încă tot greu bolnav. —

Procesul, intentat Domnului Septimiu Albini din Sibiu în cauza Memorandului, s'a pertractat în 9 Octomvre n. înaintea curții cu jurați din Clușiu. Dl Albini încă a fost osândit la 2 ani 6 luni prinsoare de stat, contra căreia sentința a apelat. —

Reuniunea tractuală a învățătorilor români gr. or. din protopresbiteratul Timișorii era să țină în est an în 11 Octomvre adunarea sa generală în Fabricul-Timișorii. Foile străine bucina acum, că căpitanul orașului n'a slobodit ținerea acelei adunări, pentru că reuniunea n'are statute aprobate de guvern și pentru că s'a convocat tocmai pe acea zi în care se va țină aici procesul de presă.

Ce lucru ticălos! Acele adunări s'au ținut necunturbate până acum de ani de zile. Ținerea adunării s'a stătorit înainte de ce s'a pus termenul procesului de presă, care adă fără de aceea este deja amânat. Se vede dară prea limpede, că această oprire copilărească umblă numai să necăjească pe Români. —

Dieta din Budapesta și-a început eară ședințele sale în 8 Octomvre n. a. c. Prim ministrul ca ministru de finanțe a pus pe masa dietei preliminarul de spese și venituri a țării pe anul viitoriu. Ministrul se laudă că în anul viitoriu spesele vor fi mai puțin cu 18.000 fl. și că statul va lua în mână sa ferberea spirtului, adică va monopoliza și spirtul și va rescumpăra de la oameni căsanele mici. —

Delegațiunile monarhiei s'au încheiat și în est an și ungurii au rămas în sfârlă cu pofta lor de a sfărâma România, pentru că ea nu este dușmană nouă, Românilor apăsați. — Dară din resbunare apoi groful Pista Károly a ținut la adunarea așa numită culturală din Ungaria de sus o vorbire scrișnitoare din dinți. El a dis și a cerut ca tot ce este în țara aceasta să se facă maghiar chiar și cu foc și cu fer. Pentru această agitație la ură și dușmănie însă Dlui president Pista Károly nu s'a întâmplat încă nici un proces, nici un fir de păr nu îi s'a strimbat în cap. Bag seama grofului Pista toate îi sunt iertate în țara noastră.

Sărmână țară!

Sărmână țară!

Prigonirea Românilor din Cianad.

Inspectorul școlar regesc al com. Cianad, raportează ministrului că în școlile nemaghiare de pe teritoriul comitatului Cianad, progresul din limba maghiară este nul, deci cere intervenția ministrului.

Ministrul, în urma acestui raport, pretinde de la Dni Eppi Mețianu din Arad, Popovici din Timișoara și Pavel din Oradea-mare introducerea cercetării disciplinare contra învățătorilor gr. or. români din Nădlac, Seitin, Bătania și Tornia (pentru învățătorul din Tornia cere destituire), contra învățătorilor gr. cat. români din Nădlac și Seitin și contra învățătorilor sârbi din Nadlac și Tornia.

Aceasta este masca sub care ministrul cu inspectorul voesc a sdrobi puterile Românilor din acele părți de o parte, ear de alta parte sub astfel de pretext voesc a pune mâna pe școlile române. Adă în com. Cianad, mâne cine știe unde.

Și că în adevăr raportul dlui inspector este tendențios și prin urmare mincinos, ne vom convinge din următoarele:

Învățătorii, contra cărora se cere cercetare disciplinară, trec de model înaintea colegilor lor. Metodul lor de propunere, diligența și zelul, apoi purtarea în și afară de oficiu i-a ridicat în ochii colegilor lor. E absurd deci a presupune că atari învățători nu-și fac datoria.

Dar se presupunem că chiar față de limba maghiară au arătat neglijință și nici atunci nu are loc nici chiar admoniarea pentru dârșii, pentru că vor fi arătat-o nu din ură față de limba maghiară, ci din simplu motiv că copiii nemaghiari de pe teritoriul comitatului Cianad, cunosc limba maghiară în destul și fără școală, mai mult de cât pretinde legea, deci vor fi folosit timpul cel scump la predarea celorlalte obiecte de învățământ și de aci nu urmează că limba maghiară e ignorată.

În întreg comitatul Cianad nu se află o singură comună fără cel puțin 1/5 maghiari din întreaga populație, deci copiii nemaghiari și de zi vin în coatingere cu copiii maghiari de la cari însușesc limba maghiară și fără școală. Afară de aceea mai în fiecare comună se află și școală comună.

Ar fi nepedagogic din partea învățătorilor a se estinde asupra limbei maghiare mai mult de cât pretinde legea, când afară de limba maghiară mai au o mulțime de obiecte de învățământ care de care de mai mare importanță pentru viață. A ignora celelalte obiecte de învățământ pentru limba maghiară înseamnă a nu fi nici orientat în memoria școlii populare.

Școala poporală are menirea a introduce pe elev în viață, a-i pune basă solidă pentru toate ramurile vieții. Ear obiectele prescrise pentru școala poporală sunt de natură a introduce pe elev în viață, sunt unul fiește-carele neapărat de lipsă și toate numai la olaltă în stare a duce la rezultatul dorit. Pe lângă aceste fie-care obiect de învățământ din școala poporală are un mate-

rial atât de vast în cât cu greu credem că poate fi esauriat întreg în decursul anului școlastic, de și numai întreg esauriat poate duce la rezultatul dorit.

Nu zace numai în interesul nostru a pune destul pond pe obiectele de învățământ din școala populară, zace în interesul patriei întregi, zace în interesul civilizațiunii. Secolul în care trăim ne strigă: lumină și eară lumină. E pretensiune nebună dară de la inspectorul școlar a pretinde deci, ca pentru limba maghiară să se ignoreze celelalte obiecte de învățământ. Ear atunci, când și fără concursul învățătorului băeții știu și vorbesc limba maghiară, nu avem drept a toca în cap pe bietul învățătoriu, ci da avem tot dreptul a pretinde de la densus progres în celelalte obiecte de învățământ. Și în privința aceasta inspectorul confesional și consistoriul arădan e în pozițiunea plăcută a arunca în fața inspectorului nemernic esamenenele distinse ale învățătorilor contra căroră să cere cercetare pentru neglijință.

Acesta dară e numai un pretecest.

Motivul adevărat este ținuta bravă a învățătorilor față de pretensiunile ilegale ale obraznicului inspector școlar regesc din acel comitat.

Să illustreze faptul.

Cu ocaziunea unei visite la școala română din Tornia, după ce inspectorul a conversat cu băeții, după plac ungurește, a pretins să i-să răspundă din toate obiectele ungurește, la ce învățătoriu s'a opus cu energie făcându-l atent la planul nostru de învățământ, carele basat pe pretensiunea legii a indicat estinderea asupra limbei maghiare. Astfel a pățit-o pretutindenea. Ba a mai pretins ca să i-se cânte și atare cântare ungurească. (Nu cumva Kossuth Lajos azt izente? Red.) (Observ aici că în comuna Tornia maghiari sunt $\frac{3}{4}$ față de $\frac{1}{5}$ Români și ceilalți sârbi).

Pe lângă acestea a mai avut încă multe alte pretensiuni cari jignesc drepturile noastre naturale și garantate în lege, la cari se înțelege învățătorii i-au răspuns cu „pune-ți pofta în cui“. Așa de pildă a pretins ca numele băeților, în rapoartele către artistiele comu-

nale, să se scrie ungurește, a pretins și escutat ștergerea inscripțiunelor românești de pre edificiele școlare românești etc. etc.

Așa dară nu bieții învățători, ci dl inspector ar merita o lecție bună de la șeful său, carele eri, alaltă-eri a trimbițat în lumea largă că DSA nu voește a jigni pe cetățenii statului în sântemintele lor, că nu voește să vateme pe aceia cari țin la obiceiurile lor etc. etc.

Atâta pond putem pune pe vorbele unui ministru? Pardon, uitasem că suntem în Ungaria.

Intru cât i-se va implini aceasta pretensiune a dlui ministru nu știm, vom vedea. Una însă suntem în drept a cere de la Prea Sântiele lor că anume cu atât mai multă energie se păsească față de aceasta pretensiune oarbă cu cât ea este basată pe minciunile unui inspector nemernic, carele pre aceasta cale caută a-și câștiga merite înaintea stăpânului său.

Cenadanul.

Contra necumpătului.

Archiepiscopul și Mitropolitul gr. or. al Bucovinei Silvestru Morariu a dat contra necumpătului un circulariu mai nou, din care reproducem următoarele:

„Raporturile sosite în timpul din urmă de la mai multe oficii parohiale ni-au împărțit vestea imbucurătoare, că o parte însemnată a poporenilor din mai multe comune bisericesti, pătunsă fiind de adevărul, că patima beției nimicește pe om în privința fizică, spirituală, morală, socială și economică, s'au înduplecat, de a abdice tuturor abuzurilor, ce obiciniiau mai înainte a se face cu bături preste măsură la felurite petreceri și petrecanii familiare, pre cum și la conveniri sociale.

Acum, când poporul a pornit a se deștepta și a-și cunoaște greșeala trecutului nisuiind la cumpătate, se naște, totodată și speranța imbucurătoare, că purificându-se datinele creștinești de abuzul beției, se va mai deștepta și simțimântul religios, ear pe

de altă parte vor lipsi și multe fapte rele, a căror primă cauză a fost mai de-a rândul întunecarea minții celei sănătoase și infurierea inimii, tot produse ale necumpătății.

Această pornire salutară, a cărei sosire de mult timp o dorește și o intenționează acest scaun duhovnicesc în interesul moral și material al populațiunii din Archidieceasa Noastră, o sălutam cu bucurie privindu-o ca un moment preparativ pentru o stare viitoare mai validă a referinților.

Din cauza vitregelor impregiurări, drept că creștinul nostru a dat inderet.

Dar procesul îndrumat ce se manifestează în enoriele nisuitoare la trezvie, demonstrează că simburile moral la poporul nostru nu e stirpit și că greșeala de până acuma e reparabilă. Poporul nostru baștinaș este de comun un popor cu calități fundamentale foarte bune și lesne înduplecaver la ori ce întreprindere, de la care sperează mai cu seamă folos real.

Din aceste rezultă așa dar, că poporului acestuia îi trebuie povățuitori prudenți, conducători sinceri, luminători stătornici, păstori de suflete adeverați, care pătrunși fiind de chemarea lor ca exemple vie să lumineze înainte cu cuvânt mieșos și cu faptă deamnă de imitare, și atunci dobânda va fi sigură.

Noi salutăm mișcarea spre bine, ce se simțește în preoțime, iar prin impulsul acesteia în turmele cuvântătoare incredințate ei spre păstorie și recunoaștem în deosebi zelul acelor păstori de suflete, cari până acum au dat probe laudavere de activitate păstorească în ramul amintit. Adaugem însă totodată, că respectivii cu pașul prim să nu se mulțamească, nici să socoată, cumcă lucrul e plinit, ci să aibă de grijă, ca colțul trezviei să prindă și rădăcina temeinică, se obrăsească și să producă roduri dorite, iar la procedere în astă direcțiune se recomandă păstorilor de suflete acea prudență pastorală, ca nu cumva cu forțare din cale afară să deie în extreme, cari ori și cum sunt nenaturale.

În fine sperăm, că pornirea indegetată

FOIȘOARA.

Plugar Român...

Plugar Român mi te ridică!

Tu, stâlp voinic de țară,
Căci eată lifta cea păgână
Crunt se revarsă eară.

Pe strămoșeasca ta moșie,
Cu sânge mult scăldată
Și prin răsboae urieașe,
Cu chin și greu păstrată.

E sfântă dragostea de casă,
De fii și de soție,
Dar mult mai sfântă e iubirea
De neam și de moșie.

Plugar Român, mi te ridică!
Leu aprig în resboae,
Tu, oțelitul în nevoe,
Stejar ce nu se 'ndoae.

Ridică-te și 'ți făurește
Din plug cumplit arme,
Ce sumeția păgânească
Se frângă și se sfarme!

Ioan Nenișescu.

Moartea lui Decebal.

La Sarmisagetuza stă mândrul Decebal
Ce-a frânt popoare multe de jos și de pe cal,
Stă, sângerat din luptă, pe scaunu-i regesc
Și chin adânc zvăcnește în ochiu-i vulturesc;
Căci luptătorii harnici ce lângă tronu-i stau
Frânturi de spade numai în mână ei mai au....
Și terea lui cetate de flacări e cuprinsă
Și de dușmane brațe jur împrejur întinse!
Mereu în sală intră, mereu voinicii răniți,
Pe lângă tron s'așează de sânge-acoperiți
Cu deznodate prăștii, cu scuturi găurite,
Cu tolbele deșarte, cu zalele plesnite.
Și Decebal la dênșii se uită cu durere!

Dar eată se ridică și strigă cu putere:

„Sus cugetul și firea.... sus frunțile voinici!
„Plecarea în durere e pentru inimi mici.
„Invinsu-ne-a Romanul, dar.... nu ne va supune —
„În a sclaviei lanțuri ei trupuri reci va pune.
„Aduceți o căldare!.... În ea o beutură
„Să facem, și, cel care gusta-va picătură
„Să moară ca om liber, ca sclav să nu trăiască —
„La Zalmozis o nouă viață se-și găsească.“
Cum Regele grăit-a așa s'a și făcut.
Rămasul pâlce de oaste stă lângă tronu-i mut.
Atunci a legeri preot, mai mare 'ntre cei mari
Pășește spre căldare cu pași înceți și rari,

O cupă el își umple și hotărît o poartă

La gură, și o soarbe, grăind când o deșartă:

„Iubirea libertății, e-al bărbăției semn.
Acel ce 'n pept n'o simte, de jug și lanț e demn!“
Și-așa a morței cupă din mână 'n mână trece....
Și cel ce gustă 'ndată alături cade rece. —

De-odată greaua poartă se sparge, și în sală
Traian cu capii oștei romane dă năvală....
În clipă luptătorii ce n'au beut venin,
Frânturile de spade și-le infig în sin
Și cad căldați în sânge.... Când eat' Traian zărește
Pe Decebal ce șade, și pacinic mi-l privește.

„Supune-te — îi strigă — viața-ți dăruiesc....“
Dar Regele se scoală și dăce: „Nu primesc
„Ca dar sclavia joasă.... Regi mulți supus-ai tu....
„Îa leșul meu de caru-ți, dar.... sufletul meu, nu!“
Un junghiu în pept și 'mplântă și moare... Ear Traian
La sala 'ntreagă cată, la vrednicu-i dușman,
L'ai săi apoi se 'ntoarce grăind cu ochiu aprins:
„Noi, ce-am invins, ca pildă s'avem pe-acest invins.“

Ioan Nenișescu.

Poesii populare.

— Culese de Iulian Puticiu în Pobda. —

Frunză verde rumpe-te-oi
Pe genunche pune-te-oi,
Cu condeiu scrie-te-oi
Codru negru trece-te-oi.

spre bine va afla resunet și în celelalte părți ale Archidiecezei noastre, unde până acum se obsearvă pasivitate în amintita direcțiune, ca pe acea-și cale să se desvoalte bune roduri, pe cari așteptăm cu nerăbdare a le culege“.

Albinele și păiangerii.

După Farvière albinele își comunică noutățile lovindu-se una de alta cu antenele. Când se anunță un mare pericol, e mare agitare în știubeiu, și ceea ce aduce vestea o duce de a dreptul la regină.

Ca și furnicele albinele sunt dispuse la răpări și resboaie. Cele ce au instinctul de a fura, se deosebesc de proprietățile știubeiului prin aceea, că vrând se fure miere, nu intră de-a dreptul pe urdiniș, dar încet și pe furis. Altă dată un trib întreg năvălesc într'un știubeiu, ea la bătaie pe locuitorii lui, și dacă înving, ucid regina, ai cărei supuși devenind lași, nu numai că încetează ori-ce rezistență, dar adesea trec la inimiză ajutându-l se rupă celulele, și se ducă mierea la locuința lui. De altfel furnicile briganzi fac rău și în câmp liber: ele năvălesc câte 4—5 asupra unei albine cinstite, o apucă de picioare, o înțepă, ca se scoată limba, pe care sugând'o pe rând, îi dau apoi drumul.

— Arhitecți și matematici mai meșteri ca albinele nu se găseseră nicăieri în spețele animale: celulele lor sunt exagonale așa că cu minimum de muncă și material realizează maximum de capacitate; ba mai mult, fundul lor e din trei planuri, ce se întelnesc într'un punct și sub unghiul de inclinație asemeni cerut spre a realiza capacitatea maximă cu minimum de muncă și material.

Aflarea acestui unghi era o problemă de matematici înalte. Deslegarea ei între alții o dă Maclaurin înaintea societății regale de la Londra. Și unghiul determinat de calcul — maximum de capacitate cu minimum de muncă și material corespunde celui ce se măsoară în fundul celulelor albinelor.

Darwin reușește se explice mulțumitor acest instinct: albinele sëlbatice și pun mierea în celule foarte neregulate, sferice, cilindrice uneori. Dându-se și celulele hexagonale prezintă asupra acelor sferice și cilindrice o

economie de ceară și de muncă, cum albinele și procură foarte greu ceara, cele ce întemplantor au construit celule tot mai aproape de cele hexagonale au avut un avantajiu asupra celorlalte, rămânându-le o cantitate de energie disponibile pentru alte nevoi, și ca atare au putut supraviețui în condițiuni mai avantajoase.

Instinctul construirii celulelor e însă foarte des controlat prin inteligență. S'au vădut albine stricând și refăcând din nou celule, la cari greșiseră ceva. Huber punând o bucată de sticlă în drumul unui fagur, albinele modifică celulele așa ca se incun-giure acel obstacol, mai înguste la bază și mult mai largi la vârf. Altă dată acelaș autor observă, că o bucată de fagur desprindându-se din poziția lui primitivă, câte mai multe albine, trei zile de-a rândul, rënd pe rând, îl spriginiră în noua lui poziție, până când altele îl fixară cu legături de ceară. După această întărire din nou cu ceară și pe ceilalți faguri, ca se-l prevină de a cădea.

În fixarea fagurilor, ce se desprind, albinele fac adesea stâlpi provisorii, un fel de schele de zidărie, pe care le distrug, după ce au fixat solid fagurul.

Când sunt atacate de sflexul cu cap de mort, albinele închid intrarea prin o barieră de ceară, pe care o dărimă, când pericolul dispăre.

Când șoarecii intră într'un știubeiu, imediat sunt uciși și acoperiți cu un strat de propolis, ca să nu se descompună. Dacă propolisul nu împedecă putrefacția șoarecelui, albinele desfac din cadavrul lui bucățele, și le aruncă afară.

Réaumur a observat odată un culbec intrând într'un știubeiu, și albinele neputând nimic cu acela contra scoiceii lui, îl fixară prin o pătură de ceară și reșină de spatetele știubeiului, așa că muri de foame și lipsă de aer.

Albinele ca și vespele sunt dispuse la prietenie. Ele recunosc și se poartă bine cu persoanele, ce le îngrijesc. Wildman, apicultor, era așa de prieten că putea se atragă pe umerele sale un întreg știubeiu de albine, bea apă cu fața acoperită de albine, multe cădeau în pahar, dar nici una nu-l mușcau.

Le aședă pe o masă mare în ordine de bătaie, le forma în regimente, batalioane și companii, și la porunca sa se puneau în mișcare ca o armată de soldați. Erau și politicoase, căci nu mușcau nici odată pe numeroșii spectatori, ce asistau la ședințele ingeniosului Wildman.

La păiangerii remarcabil de puternică este dragostea de mamă. Bonnet aruncând o femelă de păianger, împreună cu sacul ei de ouă, în gura unei furnice leu, preferă să fie ucisă, de cât să-și lase oușle în gura dușmanului.

Romanes citează cazul unei Dne cunoscută personal de dēnsul, care isbutise a domesticii păiangerii: când Doamna intra în camera păiangerilor, ei se apropiu să le dea să mănânce.

Păiangerii evită totdeauna armatele de furnici.

Belt vădă odată un pseudo-păianger surprins de o asemenea armată. Ca se evite pericolul, ridică regulat în aer cinci din cele opt uicioare ale sale, echilibrându-și corpul numai pe trei. Când furnicile îi amenințau vre-unul din cele de pe pământ, îl ridică imediat în aer, aședând în acelaș timp într'un loc gol de furnici unul din cele din aer.

S'au observat păiangerii, cari țesându-și pânza prea largă și expunând-o astfel prea tare la oscilațiile vântului, au fixat-o prin mijloace foarte ingenioase. Coborîndu-se pe pământ, legați de un fir, luau o petricică pe care ridicând-o până la înălțimea staturii unui om, o puneau d'asupra pânzei.

Celebrul fiziologist Weber a observat un păianger, își legase pânza de doi stâlpi și o plantă de desubt. Trecătorii rupându-i adesea cablul, ce fixa pânza de plantă, păiangerul găsi mijlocul a nu mai avea nevoie de acea plantă, dând cablului întinderea necesară prin o petricică atârnată la partea lui inferioară. Wood citează un alt caz în care un păianger dă pânzei sale, ruptă de o furtună, o oare-care soliditate prin o aschioară, ce o ridică de jos: trecând furtuna, drege pânza, și dă drumul aschioarei, de care numai provisoriu se servise.

P. Dragu.

Despre om.

— Un studiu popular de P. Popescu. —

Omul ca ființă rațională în comparațiune cu animalele neraționale.
(Înceierea.)

Memoria omului încă e liberă. Sufletul omului susține multe lucruri timp îndelungat. El vorbește, învață de a rostul viersuri, studii întregi și multe melodii deosebindu-le una de alta. Animalele însă n'au acea dexteritate. Se vorbește despre elefanți și mămuțe, că împlinesc lucruri măestrose, și acelea le repetază mai de multe-ori, fără de a le comanda stăpânul lor. Aceasta însă nu o fac ele de bună voie, ci din indemnul instinctului lor corporal spre a câștiga nutriment fiind dresate spre acea, sau de frică. Apoi acelea lucruri le fac până ce le stăpânește omul, când sunt libere nu le fac; prin urmare n'au memoria liberă, nici îndelung țititoare.

Și la prevederea viitoriului e sufletul omului liber. El prevede pericolele, ce îi pot amenința corpul sau averea, dar' judecând că nu toate îi pot strica, rămâne de unele nepăsătoriu, d. e. Omul cult nu se teme de fenomenele naturii și superstițiuni. Animalele din contră fiind că nu știu combina, se spăria câte odată și de umbra lor. Un câne care a căpătat odată bătaia de la stăpânul său pentru că a lingărit ceva, de câte ori îl vede că redică bătul, se teme că îl va lovi;

el nu știe judeca, că fără de vină, stăpânul nu-l va bate. Din contră un copil stă serios în fața părinților săi, și nu se teme de pedeapsă, dacă conștiința îi spune, că nu a făcut nimica rău.

Aceasta cugetare liberă a sufletului omenească, se numește minte. Animalele din contră fiind că nici un serviciu nu fac de bună voie, oamenilor sau altor animale, și nici nu știu deosebi gluma de serioșitate, adecă fiind că nu știu cugeta se numesc animale fără de minte sau neraționale. Prin urmare mintea omului se arată:

a) prin libertatea simțurilor,
b) prin libertatea memoriei,
c) prin libertatea prevederii,
d) prin libera deosebire și comparațiunea lucrurilor,
e) prin libera combinare și legătura semnelor, și cu deosebire în vorbire și reprezentațiunea cugetelor,

f) prin libertatea de a judeca și a deduce. Aceste însușiri îl conduc pre om la moralitate; căci după ce omul poșede libertatea cugetării și a voinței, știe judeca și alege prin minte ce e bun, adevărat și frumos, sau ce e rău, stricacios și periculos sufletului și corpului. Cu mintea sănătoasă face numai ceea ce e bun și folositoriu, eară ce e rău nefolositoriu și periculos nu face, nici știe și nici deaproapelui său.

Ca se întrebuițăm mintea spre lucruri bune

Nu te-oi scrie cu argințel
Că de acela-i puțintel,
Ci te-oi scrie cu cerneală
Că este destulă în țară.
Luai coala de hârtie
Și condeiu să prind a scrie,
Scriseiu două, trei rânduri
Și mă luai pe gânduri,
Și gândind pe loc am stat
Lui Dumnezeu m'am rugat,
Se-mi deperte gândurile
Ca se-mi sfârșesc rândurile.
Gândurile n'a încetat
Rândurile n'am gătat.
Puseiu condeiu pe masă
Și mă mai plimbam prin casă,
De la ușă pân la masă
Eacă puica intră 'n casă.
Puiculița mea iubită
De ce ești ađi amărită,
Amărită, supărată
Doar nu te-am iubit vro dată?
Poți tu mândro dice ba
Că nu te-am iubit cândva?
Ori ești mândro amărită
..... ?
„Ba eu, bade, nu pot dice
Că ți-a fost gurița dulce“.

Din legile țării.

Legea despre economia și poliția de câmp.

Capul IX.

Despre poliția de câmp.

(Continuare.)

§. 74. Pentru paza hotarului comunele sunt obligate amăsurat impregiurării a pune în număr recerut păzitori de câmp, asemenea fie-care comunitate de deal este datoare a se îngriji ca să se pună păzitorii s'au păzitori de deal și acestia se fie dotați.

Autoritatea competentă decide intru cât se pot singuratice comune absolve de aplicarea păzitorilor de câmp permanenți, intru cât se poate alia cu altă comună vecină pentru ținerea de păzitorii de câmp comun sau intru cât se pot concrede gornicii de păduri cu lucrările păzitorului de câmp.

§. 75. Dotarea sau plata păzitorilor de câmp se întemplă în sarcina proprietarilor interesați.

Cel ce are o sută jugere sau mai mult proprietate de pământ, învecinată cu una sau cu mai multe comune, acela poate ține și deosebit păzitorii de câmp și dacă ține atunci nu este datoriu se contribue la spesele susținerii păzitorului de câmp al comunei.

Cei ce posed mai puțin de 150 jugere pământ sunt datori a contribui la spesele susținerii păzitorului de câmp al comunei chiar și atunci dacă țin păstoriu deosebit. Astfel de păstori nu se pot investi cu drepturile garantate prin această lege păzitorilor de câmp.

Proprietarii de locuri îngrădite, grădini, pomeri și de vii, fără deosebire la mărimea teritoriului, au dreptul se țină păzitorii de câmp jurat și dacă țin astfel de păzitori, proprietarii nu se pot împovăra cu spesele păzitorului de câmp comunal pentru teritoriul respectiv.

§. 76. La serviciul de păzitorii de câmp se poate jura numai:

a) acela care s'a primit prin comună pentru păzirea hotarului comunei sau a părților singuratice ale ei, sau

b) pentru păzirea unei proprietăți sin-

și folositoare, avem de observat unele reguli întocmite cu asemănări din viața practică.

1. Se poftim și se facem ceea ce ne cauzează plăcere cuviincioasă.

Petru, un școlariu de 12 ani a gratulat unui domn la ziua onomastică. Domnul acela ascultând cu plăcere gratulațiunea pruncului l'a donat cu un galben. Pruncul plin de bucuria privia galbenul lucitoriu, și cugeta intru sine: atâția bani n'am câștigat nici odată. Ah! acumă voiu potea se-mi cumpăr mai multe ȕile poame, și alte cele de lingărit. Se cugetă eară-și: bine! voiu schimba galbenul, și spesând în toată ziua câți-va cruceri, mi se va ajunge poate și 2—3 luni, dar' după ce se va găta eară ași pofti se mai mânc, și de unde voiu mai avea bani. Apoi eară se mai cugetă: galbenul acesta nu l'am meritat. ci mi s'a donat numai ca grația, știind donatoriul, că eu sum prunc orfan de tată, și mama mea cu multe greutăți și neajunsuri me susține pre mine, și pre frații mei; mai bine îl voiu da mamei mele. Așa și făcu pruncul. Mama sa înbrașosindu-l și sărutându-l primii de la densus galbenul cu lacrimi de bucuria ȕicându-i: că după acest galben mai mult folos va avé de cât dacă l'ar fi spesat pre poame și lingărituri. Acest galben îl depusă în cassa parsimonială, și din procentele în tot anul la ziua onomastică îi făcea plăcere cu câte cu un present, până ce a trăit densus, eară

guratice de o sută jugere catastrale sau mai mare, sau pentru locuri îngrădite, grădini, pomeri și vii.

§. 77. Jurământul ca păzitorii de câmp sau de deal îl poate depune numai, care este cetățean ungar, nu stă sub tutorat sau în concurs, care nu este pus sub acuză pentru crimă sau delict sau, cu un cuvânt, care n'a fost osândit pentru vr'o crimă sau pentru vr'un delict provenit din dorul de dobândă, dacă n'a fost osândit la pierderea oficiului, dacă în privință morală nu îi se poate băga nici o vină și dacă a implinit 24 ani. Jurământul nu poate depune nici acela care are vr'o scădere esențială mentală, trupească sau morală, prin ce respectivul individ devine incapabil aș implini chemarea sa.

Pe lângă ogală cualificațiune cei ce știu serie și ceti se prefer altora. (Va urma).

Cronică.

Persecutări în Torontal. Despre prigonirea ciubărariului din Ardeal în Giulez îi se scrie „Tribunei“ mai pe larg următoarele:

„Un nou fapt despre libertatea ungurească, cu care mult se mai laudă Maghiarii, e cazul mai recent ce s'a întemplat în comuna Giulez comitatul Torontal. Venind un sorman boștinar cu ceară în comuna aceasta și fiind obosit de călătorie s'a dus la căreimă să se odihnească. Acolo a aflat mai mulți Români, care vedând pe acest străin că e din Ardeal l'au întrebat despre martirii nostri dl Dr. Rațiu și Dr. Lucaciu. Boștinarul fără ca să se gândească la vre-un rău a început să povestească, amintind totodată și despre apăsarea ce o simt Ardelenii din partea stăpânirii ungurești. Aușind despre acest străin dl notar comunal, iute trimite plaieșii după el. Străinul a și venit la casa comunală, arătându-și toate documentele sale. Dl notar de și a văduț, că toate sunt în ordine, totuși i-a poruncit se părăsească comuna. Boștinarul l'a întrebat pe dl notar, că pentru ce se plece, răspunsul a fost, că e agitator și se-și țină limba după dinți, la aceasta răspuns boștinarul foarte la loc: „Doar nu-mi veți pune

după moartea ei lăsând testament între pruncii săi despre puțină sa avere, acel galben a rămas la partea lui Petru.

2. Se incungiușăm și se nu facem ceea ce ne poate cauza ceva rău.

În eară trecută fiind ger mare, riul Timișului înghețase tare. Joi în ziua Botezului Domnului după amiază venișă mai mulți conscolari la Iosif, fiul unui călțunariu, ca se-l chieme se partineze pre ghiață. Iosif prima dată le ȕise: că nu merge cu densus; pentru că e ger mare și se teme că se va reci. Ei risheră de densus ȕicând: „Doară nu-ți vor înghiața oasele“. Iosif le ȕise a doua-eară că nu merge cu densus; pentru că unde voesc ei se meargă sunt gropi tăiate în ghiață de pescari, și acolo poate se alunece în vre-o groapă, se cadă sub ghiață. Ei risheră earăș de densus ȕicând: „Dacă ar cădea ceriul pre noi ar trebui toți se murim“.

A treia-eară le răspuns Iosif: „Nu merg pentru că părinții nu-mi conced“. „Așa! ȕiseră densus, apoi tu români dară acasă, ascultă de părinții tai. Nume încă nu ne-au conces părinții se mergem și totuș mergem se ne facem plăcerea, că doară nu ne vom prăpădi“. Se și duseră, și nu trecu jumătate de eară, până ce se auș vestea că unul dintre densus cu numele Victor, carele știa multe se vorbească, cădu într'o groapă și era se se inee, dacă nu erau nește oameni

lanțuri și pe limbă“, și după acestea plocă, fără ca se părăsească comuna, voind se face țerg. Deodată se pomenește sormanul boștinar cu gendarmii, care pe lângă protestările omului îl bagă în fiere și așa îl escortează ca agitator la fibiriu. Dl fibiriu cugetând, că patria e în pericol, trimite ordinațiune, ca să se infățiseze notarul și primarul comunal dimpreună cu cărcimarii, unde a petrecut străinul nostru. După interogatorul acestora dl fibiriu vedând, că omul e nevinovat l'a făcut liber, dar' fără ca se tragă pe cineva la răspundere. Cu ce drept l'au escortat gendarmii, care pe drum în așa mod l'au maltrat pe sormanul om, în cât i-a buit sângele pe nas. Apoi aceasta-i libertatea mult trimbițată?

Despărțire ierarchică. Jica Anghel din Becicherecul-mic ne scrie, că Români din acea comună sunt tare amăriți și necăgiți, că procesul lor de despărțire de Sârbi nu face nici un paș înainte și așa Români din 400 numere de căși nici școală română nu au, ci sunt siliți copii lor se învețe și se crească în școala sërbească. Vă rugăm mântușine și pe noi!

Foc în Becicherecul-mic. Trestia cea multă din riturile Becicherecului-mic care au avut'o în arëndă mai mulți inși din Receaș a ars toată. Paguba se urcă la 2000 fl. Se dă cu socoteală că focul l'au pricinuit mai din adins, mai din negrige în două rânduri nește Isacești și un Marx. Aceștia sunt dați și în judecată, și se așteaptă osândirea lor.

Fundațiune nouă. P. C. Sa dl Ioan Gribovici, paroch gr. or. din Stanești pe Siret în Bucovina, impreună cu soția sa dna Eufrosina Gribovici, pe lângă fundațiunile de până acum, au mai inființat o nouă fundațiune de 500 fl. în memoria repausatei sale fiice Sinclitica. Fundațiunea s'a incredințat administrării „Societății Doamnelor Române din Bucovina.“ — Hotărîrea fundatorilor este ca interesele anuale ale fundațiunii să se trimită filialei Societății Doamnelor Române din Siret, spre a cumpăra haine pentru cel puțin două copile de la școala primară din Siret, cari se vor împărți în ajunul Jordanului (diua Sinclitichiei).

în apropiere, cari se-l tragă de sub ghiața mai de jumătate mort.

3. Se facem ceea ce ne cauzează o neplăcere mică, dacă cugetăm că ceea neplăcere ne va face o plăcere mare.

Aureliu, fiul unui mėsariu avea numai 7 ani, dar era așa de înțelept și ascultătoriu de părinții săi, în cât întrecea cu învțătura și cu purtarea sa pre alți conșcolari mai în etate de cât densus. Dacă era vre odată morbos asculta de părinți, se culca în pat și lua medicinale cari i-se ordinau. El ȕicea: „medicinale au gust rău, dar știu că-mi vor face bine“. Nu trecea o ȕi, două și pruncul era sănėtos. Într'o ȕi vecinul său conșcolariu Corneliu îi trimite vorbă, că în acea ȕi nu va veni pre la densus, ca se meargă la școală; pentru că e tare frig și se teme că se va reci. El roagă pre părinți, ca se-l lase să meargă la școală, că densus se va îmbrăca bine și nu se va reci; căci ȕise el: „când merg pe drum nu mă recesc, apoi școala nu e așa departe, acolo nu numai că mă voiu încălȕi, ci voiu și învțăta“.

4. Se incungiușăm și se nu facem ceea ce ne cauzează o plăcere mică, când știm că prin ceea ne căusăm o neplăcere mare.

Măria, fiica unui neguțatoriu fu invitată la un bal. Densesi îi plăcea jocul ca la toate fetele și bucuroasă ar fi luat parte la acel bal în societate cu cumnata sa și fratele ei cel mai mare, dacă mamă-sa nu era morboasă. Ea ȕise: „Nu

Fapte ungurești. Profesorul de la gimnasiul unguresc din Brașov Czinige, fost director substituit în anul trecut, a spart Luni noaptea 4 ferești la școala română de fete din Brașov. Pe partea unde și-a început profesorul lucrarea, are școala 19 ferești, dar n'a putut lucra mult întru lățirea culturii, căci nește Români l'au prins și l'au dat poliției. Au făcut și arătare.

Un tron vândut. În foile străine cetim următoarea știre, ce o dăm cu cuvenita rezervă: În lunile aceste presa s'a ocupat involuntar cu prinții Carageorgevici și cu conjurațiunea plănuită de ei contra Obrenovicilor, însă zădărnicită. Adevăratul pretendent de tron sârbesc, prințul Petru Carageorgevici, ginerele principelui Muntenegrului Nichita a renunțat în dăile aceste în favorul fratelui său mai tinăr, a principelui Arseniu Carageorgevici, la toate pretensiunile sale la tronul Sârbiei. Pentru această abdicățiune prințul Petru a primit 500,000 ruble și documentul de abdicățiune a fost subscris în dăile aceste în Abazzia. Ca martori ai documentului au funcționat ministrul de finanțe ruse Witte și fostul ministru-president sârbesc Pasici.

Băi de aur în Bănat. Un consorțiu din Budapesta a cumpărat de la societatea căii ferate de stat austro-ungar băile de aur și de argint, cari se întind între Bocșa-montană și Docecea pe un teritoriu de vr'o două milioane st. cuadrați. Activitatea în aceste băi se va începe cât mai curând sub conducerea consilierului de băi Iuliu Bauer din Gratz și sub conlucrarea inginerului Otto Oehne din Freiburg.

Semnele timpului. Din Alba-Iulia (Ardeal) se scrie, că târgul de țară de toamnă în est an a cădută pe o di de Duminecă (30 Sept). Deci în temeiul rënduelii de până acum târgul era să se țină în ziua următoare, Luni 1 Octombrie. Luni însă a fost sârbătoare mare jidovească, deci jidanii s'au rugat ca ministrul de comerț să dispună ca târgul să se țină Duminecă, și ministrul a dispus, și așa de dragul jidanilor târgul de țară s'a ținut Duminecă. — Nu înțelegem dară de ce mai perde guvernul timpul cu reforme bisericesti, cu recepțiunea religiunii jidane ș. a. m.

pot merge, căci trebuie se stau întru ajutorul mamei". Mamă-sa indemnă ca se meargă se-și petreacă, că dânsa se simțește mai bine. Ea însă mergând la patu-i o sărută dicând: „Mamă: pentru mine nu e nici o petrecere acuma; nu pot avea nici o plăcere de a merge la bal, până te vîd morboasă. Voiu rămânea lângă patul Dtale, ca se-ți pot fi întru ajutoriu și se-ți servesc cu cele de lipsă“.

5. Dacă între două lucruri bune, avem de a împlini unul, se alegem cel mai mare, eară dacă între două lucruri rele, avem de a împlini unul se alegem cel mai mic.

Doi oficiali aveau se călătorească într'un timp fortunat de la Lugoș până la Făget. Au plecat seara din Lugoș cu căruța de poștă și voiau cu ori-ce preț se fie dimineața în Făget. Ajunseră la stațiunea primă Bujor. Magistrul poștal le dîse: că el le dă cai, pentru că e îndătorat se le dee, dar fiind timpul nefavorabil de a călători, le propune: ca se rămână peste noapte aci, ca se nu li-se întemple ceva rău pe drum. Unul dintre oficiali dîse: „Trebuie se mergem, căci avem afacere urgentă, dimineața se fim acolo“. Celalalt însă îi respunse: „Eu nu merg! mai bine se pățim un rău mai mic de cât altul mai mare“. „Apoi dacă nu ni pentru cruțarea vieții noastre, se cruțăm servitoriul și sêrmanii cai cari ne poartă“.

Planuri pentru iconostase bisericesti gratis. Subscrisul fiind condamnat la închisoare de 3 luni pentru adresa de aderență către condamnații „Repliei“ și începându-mi osânda la 23 Septembrie a. c., fac cunoscut tuturor celor interesați, că m'am decis a compune planuri pentru iconostase bisericesti, pe timpul cât voiu fi închis, pentru ori-care biserică română fără deosebire de confesiune unde va fi trebuință și voiu fi recercat. Cei interesați pentru astfelu de planuri vor avé a-mi trimite: 1. Dimensiunile cât e de larg și înalt spațiul unde e a se construi iconostasul. 2. În ce stil doresc ca se fie executat. 3. Până la care sumă de bani ar puté se se ridice prețul iconostasului de la care sumă apoi e a-se trimite anticipando 1/2% ca spese pentru material, pachetat și porto postal la adresa Ioan Baciú preot-pictor bisericesc, Clușiu (Kolozsvar). (Celelalte jurnale române de asemenea sunt rugate a publica acest anunț.)

Sodoma și Gomorra. Sub acest titlu scrie foaia clericală „Der Freimüthige“ din Timișoara următoarele: În Budapesta poliția a descoperit la o jidană o speluncă de păcate în care umblau „cavaliri“. Aristocrați și funcționari înalți de stat se întâlneau acolo cu fetițe de 11—13 ani. Dar guvernul, care adi reprezintă modernul liberalism jidovesc, va griji să se facă toate mușama și procurorii de stat nu-i vor molesta. Dar unde ar și ajunge trebile, dacă s'ar aduce la iveală astfel de lucruri. Atunci ar trebui să se infunde în prinsori jumătate Budapesta în frunte cu „proptele liberalismului“, cu „luminile progresului“, cu „decoarea națiunii“ și în urma urmelor — pe sine însuș. — Dacă aceasta o dîce o foaia patriotică clericală, apoi noi numai avem de a mai adauge nimic.

Bani falsi. Cu ocașiunea târgului din Zombor poliția a pus mâna pe Sava Pavkov din Sivațu-vechiu care a vrut se solvească cu monete false de câte un floren. Tot odată a sosit la Zombor din Gradaciaț în Bosnia avisarea telegrafică, că în Bosnia s'a dat de urma unei lățițe bande de falsificatori de monete, pre cari le tree cu ajutoriu femeilor în Ungaria.

Coroane false. La ministeriu de finanțe din Viena și Budapesta a provocat mare agitațiune știrea, că în Helveția s'a dat de urma unei societăți, care a pus în circulațiune o mare mulțime de coroane false austriace și ungare. Fabricanții au trimis în fie-care di în țeară mai multe mii de coroane false, pe cari de abia le poți deosebi de cele adevărate. Piese de coroane false sunt foarte fin lucrate. Valoarea internă a unei astfel de coroane false este 26 cruceri. Acum au întărit paza la hotar, ear' pe consulul austro-ungar l'au însărcinat se scruteze cu mijloacele ce îi stau la dispozițiune doară dă de urma falsificătorilor.

Funcționariu dilapidătoriu. Ștefan Gerenday, om de 37 ani, funcționariu subaltern la poșta centrală din Budapesta, a falsificat și a dilapidat asignate poștale în valoare de 370 fl. Gerenday este deținut la poliția capitalei.

Inveninare. Familia de patru persoane a lui George Muțu din Chiseteu s'a bolnăvit alaltăeri pe neașteptate. Medicul chiămat în pripă a constatat că boala a provenit din inveninare prin ciuperci. Ei adevă cu o di mai nainte au ales cucuruz lângă pădure, unde muierea a găsit nește ciuperci și le-a pregătit de mâncare. Prin grabnicul ajutoriu

al medicului toți au scăpat de pericol, numai fiul mai mare Petru de 14 ani mai cu greu va scăpa, căci el a mâncat mai mult din acele ciuperci.

Ștergerea contribuțiunii pentru filoxeră. Din Sătmar se scrie, că pe basa cercetărilor și a prețurilor făcute s'au constatat enormele daune cauzate de filoxeră în viile de la Sătmar. Viile sunt de totului tot nimicite. Direcțiunea de finanțe reg. deci va propune relaxarea sau ștergerea întregii contribuțiuni prescise pentru vii, căci proprietarii de vii nu numai n'au avut nici o recoaltă, ci au mai și spesat zădărnice cu lucrarea viilor.

Un cadavru de om. În hotarul comunei Bazoș gendarmii au găsit pe un om îmbrăcat în haine țărănești spânzurat pe un arbore. Cadavrul era tare putred. Au găsit la el o pungă cu 280 fl. bani și un cesornic de argint. S'a dispus cercetarea pentru constatarea persoanei nenorocite.

Economia.

Recolta grâului din toată lumea. După indicațiunile date de congresul din Viena, producțiunea din toată lumea a grâului în 1894 e mai mare ca cea din 1893.

Statele-Unite vor produce 390 milioane de bushels, pre când anul trecut produse-seră 366. Canada 53 contra 48 din 1893, Indiile vor da 69,230.000 chintale metriche contra 61,390.000 din 1893.

Pentru Europa următoriu tablou s'a stabilit și în care cifra 100 însemnează o recoltă mijlocie.

	Grâu	Secară	Orz	Ovăs
Austria . .	190	95	98	96
Ungaria . .	99	96	94	88
Francia . .	120	125	94	115
Englitera . .	107	125	110	105
Germania . .	99	96	94	88
Elveția . .	100	110	94	100
Muntenia . .	67	40	40	40
Moldova . .	87	90	90	90
Serbia . .	85	75	95	80
Belgia . .	102	107	100	102
Danemarca . .	105	95	100	100

Premierea vitelor în Caraș-Severin.

Reuniunea economică din comitatul Caraș-Severin va arangia în est an a treia premiare de emulare de vite cornute de plug. Drept premii pentru cari proprietarii pot emula s'au stabilit 10 pluguri nouă moderne; pentru proprietarii mari emulători se vor da diplome de laudă. Vitele trebuie se fie cel puțin de 1/2 an în posesiunea proprietarilor; prăsila propriă se preferă la premiare. Fie-care proprietariu care vrea se emuleze, trebuie se documenteze cu atestat de la antistia comunală că vita prezentată este prăsită de el sau că o posedă de șese luni de dăile. Vita care a dobândit odată un premiu, numai poate concura la premiul din alt loc. Premierile de emulare se vor ține la 11 oare a. m. în 7 Octombrie la Făget, în 14 Oct. la Reșița, în 21 Oct. la Bozovici și în 28 Oct. la Teregovă. — Proprietarii au să se prezenteze prompt. Juriul se constituie din delegații comisiunii. La premiare se admit numai junince și vaci. —

Premierea prăsitorilor de vite în Lipova. În dăile trecute s'a ținut în Lipova premierea prăsitorilor de vite. Au participat 42 prăsitori cu 70 capete de vite de prăsilă și s'au distribuit 250 coroane premii. Între premiați aflăm și pe următorii: Ioan Raț din Lipova cu 20 coroane, Petru Flueraș din Chelmac cu 35 cor., G. Martinescu din Dorgoș cu 25 cor. George Iosim din Lipova cu 12

cor. Pavel Anton cu 18 cor. George Popescu din Dorgoș, Ion Onescu din Hosusău cu câte 10 cor. Iosim Mitru din Dorgoș cu 7 cor. Teodor Muntean din Chelmac și Vasilie Bli-dariu din Hosusău cu câte 6 coroane — de și nici aici în juriu n'a fost nici un membru român. Vrednicia adevărată însă nu se poate suprima, ci trebuie se iese la iveală. —

Transportarea porcilor. În sensul unei ordinațiuni ministeriale mai nouă de acum incolo porcii, meniți pentru transportare la Steinbruch lângă Budapesta au mai înainte să fie vizitați de cătră veterinarul de stat și numai după aceea pot fi transportați mai departe pe calea ferată. —

Mâncăți poamele cu pâne! Poamele goale stîrnesc de obicei sete, care se poate întimpina mâncându-le cu pâne. Îndeosebi copiilor n'ar trebui îngăduit se indoape poame goale, cari adese pricinuesc urdinare (cufoare), strînsuri și așa m. d. Spre a-i feri de aceste neajunsuri, une-ori primejdioase, cel mai nimerit mijloc este se-i deprindem ca se mance poamele cu pâne. —

Higienă.

Durere de cap. (migrenă). Adese-ori ni-se întemplă să ne culcăm sănătoși se dur-mim bine, ca de obicei, și dimineața să ne deșteptăm cu o durere de cap, mărginită la început numai într'o parte, mai cu samă la stînga, și care ocupă de obicei fruntea, de-asupra sprincenei, și tîmpla, dar care poate pe urmă să se întindă și de partea cealaltă, fără ca se fie aci așa de mare cum este în partea din care a început.

Durerea la început este adencă și greoaie, apoi din ce în ce crește și se apropie de piele, așa că de multe-ori chiar și rîducina pîrului este dureroasă; pe cînd la început durerea nu era de cît un fel de greutate la cap, în curînd se schimbă în niște svîcnituri din ce în ce mai dureroase, cu o apăsare pe frunte și asupra tîmplelor, pare că ar veni cînva și ni-ar strînge capul cît se poate de tare cu amîndoauă mînile, ca să-l sdrobească.

Cam așa este de obicei migrena, adevărată migrenă, dar la mulți se prezintă în deosebite feluri: pe unii îi doare numai capul, și au puțină greață, fără ca se-și întreprună lucrul, alții sufer într'un mod grozav, ca și cînd cine știe de ce boală cumplită ar fi cuprinși. Am putea dice mai bine, că fie-care își are migrena sa.

Sunt multe feluri de dureri de cap, cari nu trebuie amestecate cu migrena. Durerea migrenei se cunoaște prin aceea, că ea vine din cînd în cînd, că începe de obicei dimineața, de cînd ne deșteptăm și merge crescînd pînă pe la amead sfîrșindu-se odată cu seara; mai departe se cunoaște prin aceea: că migrena ne lasă în totdeauna noaptea mai liniștită, dacă nu bună de tot; prin aceea că migrena ori cît de mare ar fi, nu ne pune vieața în primejdie și de la o durere pînă la cealaltă suntem foarte sănătoși; prin aceea, că durerea în migrenă începe în totdeauna numai printr'o parte a capului, mai de obicei prin partea stîngă; în fine, prin aceea, că totdeauna, cînd avem migrenă avem și turburări din partea stomacului, pierderea poftei de mîncare, greață și de multe-ori vîrsături.

Pricinele migrenei sunt multe. Ea se moștenește de la părinți; este rară în copilărie și la bătrînețe, se arată de obicei de la 15 pînă la 40 de ani; mai des la

femei, de cît la bărbați; se întâlnește mai cu samă la persoanele nervoase, cari sufer de stomac, de nemistuire, la cei cu reumatisme, la guțoși, la cei cu lipsă de sînge (anemie), la cei cu boale de piele, la cei cari duc o vieață prea stătută și la meseriași, cari sunt siliți se șadă toată ziua pe scaun și se lucreze. La toate aceste persoane astfel predispușe, cea mai mică abatere de la legile igienei, cea mai mică schimbare în obiceiurile vieții, nemîncarea la vreme, nedormirea la timpul obicinuit, o bucurie, o supărare pot se producă migrena. Tot asemenea și lumina sau căldura prea mare, mirosurile prea tari, munca minții prea încordată, veghierile prelungite, lipsa de somn, mîncarea prea grea și altele.

Cei ce au patima migrenei cunosc foarte bine, cari sunt pricinile, ce le aduc durerea de cap, și prin urmare, ei pot se știe mai bine, de cît ori-care altul, de ce să se păzască; așa unul a băgat de seamă, că îndată ce nu mîncă la ceasul hotărît, îl apucă durerea de cap, sau cînd au mîncat cutare sau cutare lucru; altul e vîdut, că-l apucă migrena, cînd stă prea mult la masă ca să scrie sau se cetească, și picioarele i se răcesc; cutare a observat, că-i vine durerea de cap, cînd îi e prea cald, în aerul greoi și stricat, într'un teatru sau într'un loc de adunare; cutare a băgat de samă, că-l apucă durerea, cînd doarme rău peste noapte, cînd este incuiat de mai multe dile, cînd nu face destulă mișcare, și așa mai departe. În toate aceste împrejurări nimic nu este mai ușor de cît se preîntîmpinăm migrena, ocolind pricinile, cari îi dau naștere. În cele mai multe cazuri face bine mișcarea zilnică, dușile, cura de apă rece; la cei în lipsă de sînge ferul și doctoriile întăritoare; la cei cu stomacul slab ori leneș cumpătul în mîncare, amarurile (picăturile amare cu pelin etc.); la cei cu reumatism și la guțoși alcalinele (bicarbonatul de sodă); la cei cu boale de piele arsenicul și pucioasa și așa mai departe. Din aceste se poate vedea că migrena n'o putem vindeca, de cît tratînd pricinile ei.

Cînd simțim de cu seară, că a doua zi o să avem durere de cap, și aceasta o putem ști, cînd ne trage prea mult la somn, sau cînd cîdem într'o nepăsare deosebită, vom lua înainte de a ne culca o ceașcă de cafea neagră, sau un pîhar bun de ceai rusesc, care fără ca să ne strice somnul, ni-l face mai puțin greu, adecă mai ușor. Dacă dimineața cînd ne deșteptăm, capul ni este tot greu, sau dacă începe să fie greu, vom lua earăș o ceașcă de cafea sau de ceaiu, ne vom mișca încet, domol, ne vom așeza pe un scaun, pe o canapea, dacă avem, îngrijind, ca picioarele să fie bine învălitate și astfel ținute în căldură, apoi vom bea cu mult folos o ceașcă de ceaiu de teiu și de foi de portocale, ferindu-ne de a mîncea în tot timpul, cît vom simți greutatea la cap și greață. Aceste măsuri, cari sunt ușor de luat, sunt de multe-ori în stare ca să oprească, să tae durerea de cap chiar de la început. Unele persoane au vîdut, că dacă ele strînută, capul li-se limpezește, prin urmare aceste persoane n'au de cît să facă să strînute, trăgînd pe nas nițel tabac sau se resuffle puțin spirt de țiperig.

Dacă, cu toate aceste, durerea de cap începe și merge înainte, ne vom culca frumosel și vom păstra cea mai desvîrșită odihnă. Este bine, ca să facem intunec în odaie, vom sta singuri, căci vorba ne supără. Nu este de lipsă să punem mustare, cari fac

numai o usturime fără nici un folos. Nu trebuie să oprim vîrsăturile, căci ele curăță stomacul și fac bine. Pătimașul mai poate să-și pue la cap cărpe inmuiate în apă rece sau să-și ude fruntea și chiar capul în eter, sau cu apă de Colonia, care prin evaporația lor repede produc o răceală plăcut și bine făcătoare. Întru cît privește afionul și morfina, să le întrebuițăm numai atunci, cînd durerea este de nesuferit.

Apărătorul Sănătății.

Tragerea de losuri.

Trageri de sorți. La tragerea de la 1 Octomv-re n. a losurilor statului din 1854 câștigul principal de 30.000 fl. l'a nimerit s. 41 nr. 10, al doilea de 5000 fl. s. 2723 nr. 20. Au câștigat apoi: 2000 fl. s. 919 nr. 2, s. 989 nr. 12, s. 3139 nr. 37, s. 3431 nr. 45 și s. 3913 nr. 41; 1000 fl. s. 88 nr. 42, s. 668 nr. 43, s. 1410 nr. 34, s. 2731 nr. 19 și s. 3909 nr. 27.

La tragerea losurilor Tisei au eșit următoarele serii: 192 343 392 404 785 805 955 1095 1164 1381 1382 1418 1738 2149 2777 3012 3218 3269 3754 3895 4000 4051 4136 4170 4269. Câștigul principal de 100.000 fl. l'a nimerit s. 404 nr. 4; au mai câștigat apoi: 1000 fl. s. 955 nr. 2, s. 1418 nr. 47, s. 2149 nr. 33, s. 4051 nr. 100 și s. 4170 nr. 85.

Tîrgurile de țară.

Octomvre.

1. Lăpușul-român, Michesasa, Roșia (Cttul Alba inf.). 2. Odorheul sîcuesc. 3. Dicio-Sînmărtin, Paraid, Petroșeni, Suia. 4. Aiud, Artiud (Szász-Erked), Borcut (Báránykat), Hălmeagh, Ida-mare, Ileanda. 6. Ferihaz, Sec. 9. Bălcaciu (Bolkács), Bonțida, Ghiriș, Hodod. 10. Nocrich. 11. Reghinul săsesc. 12. Bruiu, Căpușul-mare, Cehu (Szilágy-Cseh). 14. Buza, Drag, Glod, Grădiștea, Iacobeni (Jakobfalva), Ighiu, Mănărade, Săsciori. 15. Brașov, Rodna-veche. 16. Chezdi-Oșorheiu, Szt.-László. 17. Marpođ. 19. Bandul de câmpie, Borgo-Prund, Deva, Nadeșul-săsesc, Poiana-sărată. 20. Cluș, Cheța (Kece), Draos, Sângeorgiu (Cttul Bistrița-Năsăud), Zlatna. 21. Alămor, Kőszvényes, Sîn-Benedik (Szent-Benedek), Zăbala. 23. Iernut, Sighișoara. 24. Cămpeni, Cojocna, Gherla, Motișdorf, Piskolez Șomărtin (Mártonhegy), Téca. 26. Chindu-mic (Kis-Kend), Dobra, Șomecuta-mare, Teuș. 27. Guruslău, Năsăud, Tășnad. 28. Bălcaciu (Bolkács), Cic-Sînmărtin, Makfalva, Maros-Szereda. 29. Păpăuș, Spelmezeu, Zám (Cttul Hunedoarei). 30. Baiu (Bágyon), Budiul de câmpie, Covasna, Mănașturul unguresc, Mercurea, Șeica-mare, Șercaia. 31. Lupu, (Farkas-telke), M. Oșorheiu, Sântămăria de poatră.

3. Canija-mare. 9. Lugoj. 21. Arad. 26. Făget. 28. Vîrșeț.

Călindariul săptămînei.

Dilele	Călindarul vechiu.	Călindarul nou.	Soarele
	Dum. a 16-a d. Ros. gl. 7, sft. 5.		răs. ap.
Dum.	25 Cuv. Eufrosina	7 Iustina	6-11 5-24
Luni	26 † Ad. S. Ioan Ev.	8 Brigita	6-12 5-21
Marți	27 Muc. Muc. Calistrat	9 Dionisie	6-14 5-19
Merc.	28 Cuv. Hariton	10 Franc. Bor.	6-16 5-17
Joi	29 Cuv. Chiriac	11 Emilian	6-18 5-14
Vineri	30 Muc. Grigorie	12 Maxim.	6-20 5-12
Sămb.	1 Apost. Anania	13 Coloman	6-21 5-10

Posta redacțiunii.

Dlul P. D. în Suștra: Mare nemernică și nedreptate din partea fibriului. Vom da-o și publicității, însă și pîu' atunci se faceți toți pașii trebuincioși prescriși de lege contra celui abus violent.

